

Alle dyrs ret

Dyresyn

Skamskydning og loven

Landets katte: Idyl?

SOMMERTID ER TRAVL TID

Mens de fleste danskere slapper af og nyder ferien, har Inges Kattehjem nok at se til; det er nemlig vores højsæson. Sommerperioden er hvert år ensbetydende med et utal af moderløse killinger, vi skal finde plejefamilier og hjem til. Sådanne små størrelser kræver både tålmodighed og opmærksomhed, og når der er rigtig mange, får man virkelig sin sag for!

Killingerne er faste gæster på vores afdelinger fra maj/juni og helt frem til november/december måned. Desuden er det i sommerferien og månederne

efter, at de stakkels sommer-huskatte har brug for vores hjælp. Så man kan i sandhed sige, at de varme måneder giver os varmen i mere end en forstand.

Derfor nytter det i særdeleshed at give sin støtte til vores arbejde i denne tid.

FORSIDEN:
**ET VÅGENT ØJE I
SOMMERVERMEN**
FOTO:
MORTEN ØBRO

REDAKTION:
FRANSISKA ANDERSEN
JØRGEN S. PETERSEN
INGE SØRENSEN (ANSVARLIG)

LAYOUT & GRAFIK: I. BLAK
OPLAG: 46.000
ISSN 0909-9638
EFTERTRYK ER TILLADT
MED KILDEANGIVELSE

INDHOLD

Leder.....	side 2
Dyresyn	side 4, 5 & 6
Brevkassen	side 7
Skamskydning af katte.....	side 8 & 9
Historien om Guinness.....	side 10
Sidste nyt.....	side 11
Støt Inges Kattehjem.....	side 12, 13 og 14
Kat slæbt efter bil.....	side 15
Landets katte.....	side 16 og 17
Katten i sorg.....	side 18 og 19
Alle dyrs ret	side 20 & 21
Den gode historie	side 22 og 23

DANSK KATTE-REGISTER

Døgnvagt 44 92 91 90
www.dansk-katteregister.dk
sms-service 22 54 73 18

NB! Registrering og ændring af øre-/chip-mærkede katte modtages kun skriftligt enten pr. post, fax eller på Internettet.

Gratis
registrering
af alle chip- og
øremærkede
katte

DYRESYN MED MENNESKERS ØJNE

Kan dyr føle glæde? Og kan et mere positivt dyresyn være til gavn for kæle- såvel som brugsdyr? Dette spændende emne blev for nylig diskuteret på en konference, hvor flere eksperter gav deres bud. Dyrlæge Lene Katstrup rapporterer:

Foreningen Dyrenes Venner afholdt 3. maj 2008 en konference med fokus på dyreværn, dyreetik og dyrevelfærd. Et massivt fremmøde viste den store interesse for dyrs vilkår, der er i befolkningen, som er ved at forplante sig til Folketinget. Men som omtalt på konferencen, er vores muligheder for at udforme og bestemme lovgivningen selv (vores suverænitæt) på ret mange områder indenfor dyrevelfærdsområdet afgivet til EU.

Fra foreningen Anima havde Peter Schliemann et spændende indlæg omkring vores dyresyn og begrebet dyrerettigheder. Vi bør ikke kun undgå negative oplevelser for dyrene (lidelse, smerte, stress, angst etc.), men vi bør også fokusere på, at dyr har ret til positive oplevelser (trykthed, glæde, lykke, positive forventninger). Han mente, at positive

dyrerettigheder alt for ofte er blevet afskrevet med beskyldninger om antropomorfisme eller disneyficering, dvs. det forhold at man fejlagtigt tillægger dyrene menneskelige egenskaber.

Dyrlæge Dorte Bratbo prøvede at besvare spørgsmålet om, hvor avancerede følelse dyr har og formulerede spørgsmålet om, hvorfor dyr kun skulle have udviklet de negative følelser, men ikke de positive.

Hvorfor skulle mennesker have monopol på de positive tilstande eller følelser som behag, livsglæde og lyst? Hun talte om, at vi i dag er langt fra René Descartes (1596-1650) antagelse om, at dyr er som "maskiner af kød og blod uden sjæl", men vi har måske af angst for ikke at blive beskyldt for antropomorfisme bevæget os i en retning, hvor vi tror, at et nuanceret følelsesliv er forbeholdt mennesker. Vi skal ikke kun stole på det, vi kan måle - og måske bliver vores målemetoder i øvrigt meget bedre om få år; vi skal også i langt højere grad blive bedre til at stille de rigtige spørgsmål. Hun uddybede i sit foredrag, hvad hun tidligere har sagt (bl. a. i Dyrevennen 4, 2007):

"Vi har længe anerkendt, at dyr kan være frygtsomme og føle smerte. Så hvorfor skulle de egentlig ikke også kunne føle glæde og medfølelse. Mange mennesker taler om, at man skal undgå at tillægge dyr menneskelige følelser. Det morsomme er, at nogle af de mennesker, som ikke vil anerkende, at dyr kan være glade, godt vil acceptere, at dyr kan være bange. Men hvis vi kan tillægge dyr den ene slags følelser, hvorfor så ikke den anden?"

Set ud fra et evolutionært perspektiv så er pattedyr i besiddelse af de hjernestrukturer, som skal til for at kunne føle, altså være emotionel. Og det ville da være underligt, hvis de positive følelser ikke var udviklet hos dyrene, når de negative følelser såsom angst er. Det vil da være mest rimeligt at antage, at disse ting blev udviklet sideløbende. Måske føler dyr ikke i samme grad som os, men man kan som udgangspunkt antage, at dyrene har samme slags følelser.

Adfærd er jo trods alt ikke kun et spørgsmål om at undgå smerte og lidelse; det er vel også i høj grad et spørgsmål om, at dyrene har gode oplevelser og en tryk hverdag."

Hun kom med flere spændende eksempler: I et eksperiment

fik unge grise dagligt i nogle timer adgang til et beriget miljø, dvs. et sted hvor de fik ekstra plads, legetøj og halm, de kunne rode i. Dyrene blev sammenlignet med andre grise fra det gølge, kedelige betonmiljø, som er helt almindeligt for slagtesvin i dag samt med en anden gruppe, der også havde adgang til et beriget miljø, men som desuden blev varslet med en klokke nogen tid forinden, de blev tilladt adgang til det berigede miljø. Der var en tydelig positiv effekt (højere trivsel, mindre aggressivitet, mindre stress, højere harmoni i flokken) hos de grise, der fik adgang til berigelse i forhold til dem uden. Klokker gav yderligere positiv effekt. Forsøget viste, at man skal tænke kreativt og stille de rigtige spørgsmål. Forsøget viste også, at forventningens glæde findes og kan måles hos et dyr som grisen.

I dag ved man, at rotter kan juble og grine, når man kilder dem på maven. Men deres lyde skal omsættes til en frekvens, for at vi kan høre og måle dem. Nogle interessante forsøg på skader og på krager viste, at de uden indlæring vha. redskaber kunne løse flere komplicerede opgaver (som et tre års barn næppe havde kunne klare). Et andet forsøg viste, at dyr har empati, samt at de lærer bedst, når de er mentalt i balance og ikke er stressede.

Da Descartes levede, havde man denne primitive opfattelse af dyrene som ting eller

DYRESYN MED MENNESKERS ØJNE

levende maskiner. Man lavede vivisektion på hunde uden bedøvelse, og skar f.eks. igenem brystkassen og iagttog, hvordan hjertet slog. Hundens reaktioner var kun instinkter eller mislyde fra "levende maskiner" uden betydning, sagde man. Videnskabshistorikeren William Whewell bemærkede et par hundrede år senere:

"Enhver har hørt tale om den Hund, der blev vivisekeret og som slikkede Vivisektorens Hånd; har den Mand ikke haft et Hjerte af Sten, så må han have følt Samvittighedsnag lige til sit Livs sidste Time."

Men hvordan ser det så ud i dag? Går det frem, eller er vi med små skridt på vej tilbage til et mere rått dyresyn? Jeg har i flere artikler angrebet EU for at sørge for en tilbagevenden til en tingsliggørelse af vores landbrugsdyr, hvor reglerne udformes ud fra en accept af, at det er ok, at dyrene lever i industriprægede dyrefjendske staldmiljøer med ringe velfærd og høj sygelighed til følge. Og slagtedyr betragtes af EU blot som en vare, der skal kunne udveksles frit i det indre marked, og derfor kan transporteres i dagevis, uanset de katastrofale og uacceptable lidelser, vi ser som en konsekvens af dette. Det burde være kød, der skal kunne udveksles frit - ikke levende dyr.

EU-politikken på dyreområdet har været væsentlig for, at vi i Europa ser store tilbageskridt på dyrevelfærdsområdet for dyrene i landbruget. Det går ikke frem, men tilbage. En stor del af EU-lovgivningen er forordninger. Der er ikke kun tale om minimumsregler, hvor de enkelte lande selv kan indføre bedre og skrapere krav. EU-reglerne er blevet formet af det meget barskere dyresyn, man har i Syd- og Østeuropa. Som det blev omtalt på konferencen, er 70 til 80 % af al vores lovgivning i dag stammende fra EU.

Man kan så sige, som det blev bragt frem på konferencen, at det jo ikke hjælper noget, at vi forbedrer forholdene for danske dyr, hvis f.eks. kødproduktionen og mælkeproduktionen så bare flytter til udlandet. Men når vi taler om så dårlige love og produktionsformer, så dyrene pga. disse utilstrækkelige regler betragtes som ting (maskiner af kød), hvor grænsen for, hvordan vi bør behandle dyr, er vidt overskredet, og hvor vi taler om klare tilbageskridt, så mener jeg ikke argumentet er holdbart.

Det er ikke rimeligt eller hensigtsmæssigt, at de skandinaviske lande må se, at deres tidligere ret høje stade på hygiejne- og dyrevelfærdsområdet bombes tilbage pga. hensynet til EU's indre marked; at de

må acceptere øget frekvens af lidelser for dyrene, af produktionssygdomme og bakterier i kødet. Når EU indfører regler, der i de nordiske lande forekommer dyreværnsmæssigt uacceptable, og som repræsenterer et dyresyn, der ikke harmonerer med det pågældende lands dyresyn, så burde landet have lov til selv at indføre bedre regler.

EU-reglerne på dyrevelfærdsområdet burde kun være minimumsregler. Så ville vi se gradvise fremskridt i nogle af landene i stedet for som nu, hvor vi ser det modsatte: Vi bevæger os tilbage.

Hvis landene trods medlemskab af EU fik lov at indføre skrapere regler, så kunne vi f.eks. indføre importforbud for Foie Gras og for kød fra sødmælkskalve. Jeg er sikker på, at Folketinget ville kunne blive enige om - hvis EU ikke hindrede os i det - at forbyde transport i Danmark samt im- og eksport af slagtedyr på over fire timer for søer og tungt kvæg samt max otte timer for andre dyr til slagtning. Alene dette ville begrænse en væsentlig mængde af lidelse, da det på dansk jord er mange dyr, det drejer sig om.

Vi kunne sørge for, at vores Dyreværnslov blev respekteret igen.

Lene Katstrup

BESVARET AF FRANSISKA ANDERSEN

BREVKASSEN

Spørgsmål:

Jeg har en gammel kat, og min dyrlæge har konstateret, at han hører dårligt. Han hyler om natten - hvorfor?

Svar:

Når kattens høresans svigter, må den forlade sig endnu mere på sine andre sanser end ellers. Således bliver synet ekstra vigtigt i dens daglige færden. Derfor kan katten blive utryg, efter man er gået til ro om aftenen, da den i mørket har svært ved at orientere sig. Så kalder den på sin familie for at blive sin ensomhed kvit.

Sørg for altid at have en lyskilde i det område af hjemmet, hvor katten opholder sig om natten. Og vær påpasselig med at lukke den ud, når det er mørkt.

Spørgsmål:

Min datter på 10 år legede forleden voldsomt med vores kat, og katten kom utilsigtet til at bide hende i hånden. Nu er hun utryg ved katten. Hvad skal jeg gøre?

Svar:

Børn og dyr har utroligt meget glæde af hinanden - hvis man vel at mærke lærer børnene, hvordan de tolker dyrenes

signaler. Det er vigtigt, at barnet forstår, at en kat ikke er ond, når den med tænder eller kløer markerer, at den er træt af legen.

Tilgængelighed skal barnet lære at være opmærksom på, at katten pludselig kan ændre adfærd, hvis den ønsker at være i fred - og at kattens beslutning altid

skal respekteres. Dette er faktisk helt essentielt.

Sæt dig sammen med din datter og kæl forsigtigt med katten, når den er i godt humør. Efterhånden vil hun se, at hun sagtens kan omgås katten på dens egne præmisser, og at der ikke længere er noget at være urolig for.

"Moar! Jeg prøvede at give katten kjole på, men den kunne ikke lide det!"

AF FRANSISKA ANDERSEN

SKAMSKYDNING

Mishandling af dyr har mange ansigter, og efterhånden som skoven skifter farve og dagene bliver kortere, står katten oftere end ellers over for en modbydelig bøddel: "Weekend-morderen" er atter på spil i den danske natur; bevæbnet med skarpe skud og drevet af ønsket om at ramme et levende dyr. Hvad siger loven?

- Og hvad gør vi?

Denne artikel handler hverken om jægere, skytter eller andre ansvarlige mennesker, som er korrekt oplærte i jagtens beskaffenhed, og som driver

vildtpleje i relation til enten levebrød eller interesse.

Tværtimod søger vi at belyse, hvad det er for nogle men-

nesker, hvis vanvittige omgang med skydevåben hvert år resulterer i smerte og død for mange vildtlevende dyr - og katte.

§ 9:

Lad os til en begyndelse undersøge, hvad Dyreværnsloven siger om beskydning af levende dyr:

"§ 9: Levende dyr må ikke anvendes som mål ved øvelses- og kopskydninger."

I følge Dyreværnsloven er der altså mildevid forskel på, om man beskyder et dyr, fordi man har til hensigt at nedlægge det - eller om man blot leder efter et levende mål. Budskabet er ikke til at misforstå: Det er uomtvisteligt ulovligt at skyde på dyr for sjov. Men alligevel dukker der ind imellem grufule historier op i medierne, hvor disse forfærdelige "weekend-mordere" har skamskudt forsvarsløse dyr, og overladt dem til en grusom skæbne. Dyrene dør nemlig sjældent med det samme, men slæber sig forpinte omkring, indtil en kombination af betændelse i såret, indre blødninger, sult og tørst sætter en stopper for deres lidelser. Hvorfor det går så grueligt galt, beskrives i følgende afsnit.

§ 13:

Som tidligere nævnt har jægere og skytter ikke det fjerneste med "weekend-morderne" at gøre. En jagtkyndig er altid lært op i Dyreværnslovens § 13, som er en ufravigelig del af det erhvervede jagttegn:

"Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Aflivning ved drukning må ikke finde sted."

I modsætning til den uddannede jæger aner den utrænede "weekend-morder" intet om, hvordan man på forsvarlig vis tager livet af sit bytte. Der skydes uden hensyntagen til, om man rammer korrekt, da man ikke er bekendt med, hvorledes dette skal gøres. Desuden må vi med sorg konstatere, at en del "weekend-mordere" sandsynligvis er ligeglade med, om de træffer dyret på en sådan måde, at det ikke lider overlast. Og denne sørgelige konstatering leder os frem til det næste spørgsmål.

Hvem er "weekend-morderen"?

"Weekend-morderen" har fået sit kælenavn, fordi han eller hun typisk vil prøve kræfter med at ramme levende dyr en fridag, som ligeså godt kunne være tilbragt i Tivoli eller på den lokale restaurant. Der er sparsomt eller slet intet forudgående kendskab til jagt, men nu har man besluttet, at det kunne være "sjovt" at se, om man kunne skyde et dyr - så det vil man. Uden omtanke for

de dyr, ens "søndagstur" går udover.

Visse sager har ligeledes omfattet yngre mænd, som har fundet det "sejt" at prøve kræfter med en riffel. Disse forsøger typisk at imponere hinanden, og konkurrerer om hvem der kan ramme flest levende mål.

Våbentyper:

Det kræver tilladelse at være i besiddelse af et skydevåben, og for at opnå denne skal man igennem en forholdsvis streng ansøgningsprocedure. Desuden skal man opbevare sine våben i et aflåst skab.

Alligevel kan man - trods gode forholdsregler - forholdsvist let anskaffe sig en haglbøsse, og mange skamskudte dyr er propfulde af hagl.

Den værste egenskab ved hagl er, at det på længere afstand sjældent er dræbende. Dyret dør altså ikke umiddelbart efter, det er blevet beskudt, men lider en langsom og pinefuld død.

Rifler benyttes ligeledes af "weekend-mordere". En riffelpatron går direkte igennem dyret og forårsager skader på organerne. Desuden heler indgangs- og udgangshul ikke.

Hardballgeværer er en anden mulighed for mennesker, som gerne vil skyde løs uden at erhverve sig hverken jagttegn eller våbentilladelse. Disse kan anskaffes af alle i specialforretninger.

Et hardball-gevær affyrer små plasticugler ved høj hastighed, og selvom disse ikke trænger igennem kødet, kan kraften fra dem udrette store indre skader på især mindre dyr såsom gnavere og katte.

Kan man bremse dem?

Det er utroligt svært at komme "weekend-morderne" til livs. Våbenloven gør det problematisk for ukyndige at erhverve våben, og blandt jægere og skytter får disse mennesker slet ikke lov at færdes.

Men trods alle gode intentioner og foranstaltninger bliver intetanende dyr stadigvæk ofre for skydegale personer.

Mistænker du, at der findes en "weekend-morder" i din by, så tøv ikke med at gå i aktion. Kontakt myndighederne med det samme, og henvis til Dyreværnslovens § 9. Du kan kun risikere at redde nogle dyr fra en ussel og grufuld død.

GUINNESS

Anni Andersen mistede sin unge hankat, Guinness, til en "weekend-morder". Læs hendes historie her:

Guinness var en herreløs og vildfaren killing, som Anni og hendes familie havde adopteret. Da han var gammel nok, sørgede Anni for at få ham kastreret og øremærket, og Guinness glædede sig til at komme ud og opleve den store verden på egen hånd.

Fem dage efter kastrationen mente Anni, at Guinness måtte være frisk nok til at komme ud i haven og lege med sin bror, Frej, og Guinness smuttede glædestrålende ud ad døren.

Der gik dog ikke særligt lang tid, før Guinness kom humpende tilbage. Hans ene forben hang bare slapt og daskede, og han var tydeligvis i store smerter. Anni tænkte, at han måske havde siddet fast i et eller andet, og i forsøget på at få sit forben fri havde fået revet det af led.

Anni skyndte sig til dyrlægen med Guinness, hvor man i første omgang regnede med, at Guinness var blevet påkørt af en bil. Men efter yderligere undersøgelse herskede der ingen tvivl om, at Annis elskede kat var blevet skudt.

"Dyrlægen mente, at skudet stammede fra en salonriffel,

da Guinness skulder var decideret splintret.", husker Anni chokeret.

Man valgte at beholde Guinness natten over til observation og smertebehandling, og Anni gik hjem og sørgede over den forfærdelige situation sammen med sine børn. Da hun næste dag kontaktede dyrlægen, stod det klart, at Guinness havde for voldsomme skader til, at han stod til at redde.

Anni kontaktede politiet og indgav en anmeldelse. Derfor kunne hun ikke med det samme få Guinness med hjem for at begrave ham i haven, da der skulle tages billeder til bevismateriale.

En lokal avis har skrevet en artikel om Guinness tragiske endeligt, og Anni håber, at man på denne måde kan afsløre "weekend-morderen" - for måske ved nogen noget?

Guinness er nemlig ikke den eneste kat, Anni har mistet. Hun fortæller, at indenfor blot fire måneder er tre andre katte ligeledes forsvundet: To vildtlivende katte som hun har fodret dagligt gennem flere år - og hendes 12 år gamle kat, som aldrig nogensinde har strejft.

"Man tænker sit", siger Anni trist.

Guinness ligger nu begravet i den have, han sådan havde glædet sig til at indtage. Anni og familien savner ham hver dag - men heldigvis har også noget godt fundet vej til dem:

Samtidig med at Guinness lå på dyrehospitalet, fik dyrlægen indleveret en stor killing, som tilsyneladende var herreløs. Katten var mager men rask, og dyrlægen tænkte hurtigt og spurgte Anni, om hun ikke havde et hjem til den lille.

Dét havde hun! Albani, som den sort/hvide killing kom til at hedde, har taget på, og er blevet en dejlig og harmonisk kat, som hele familien er utroligt glade for.

Anni håber selvfølgelig stadig, at "weekend-morderen" bliver fanget og får lov at tage sin straf. Og det er vi på Inges Kattehjem ganske enige med hende i.

SIDSTE NYT

EN FAIR RETTERGANG

Hvad stiller man op, hvis man mener, at ens kæledyr ikke har fået den rette behandling hos dyrlægen? Før i tiden var man henvist til dyrlægebranchens eget klagesystem, hvis man

ønskede at klage over en dyrlæge. Men pr. den 15. juli i år er det muligt at rette sin klage til den uvildige instans Ankenævn for Dyrlæger, hvor forbrugerrådet er repræsenteret.

Læs mere på: www.dyrlaegeankenaevn.dk

50 kr. 100 kr. 200 kr. 500 kr.

Andet beløb:

Det valgte beløb hæves i hver af de afkrydsede måneder:

jan. feb. mar. apr. maj jun.

jul. aug. sep. okt. nov. dec.

Startmåned: År:

Navn:

Adresse:

Postnr. og By:

CPR-nr. (skal udfyldes for at aftalen kan oprettes):

Pengeinstitut:

Reg.nr.: Kontonr.:

Abonnementsnr. (se bagside af blad):

Dato og underskrift:

Send kuponen i en lukket kuvert mærket "BS" til:
Inges Kattehjem, Ejbydalsvej 260, 2600 Glostrup.

STØT INGES KATTEHJEM

Landets største katte-organisation

- Formidler årligt ca. 3.000 herreløse katte til nye hjem.
- Sørger for at kastrere og sterilisere for at mindske antallet af "overskudskatte". Herunder støtter vi genudsætning af vildtlevende katte.
- Driver Dansk Katte-Register. Gratis landsdækkende registrering af alle chip- og øremærkede katte.
- Hjælper sommerhuskatte ved at informere om det ansvar, man påtager sig ved at tage en kat eller killing til sig i ferien.
- Giver professionel rådgivning om katte.
- Påvirker aktivt den offentlige debat til fordel for kattene.

NÅR DU STØTTER
INGES KATTEHJEM,
FÅR DU DOBBELT
SÅ MEGET FOR PENGENE

VI HJÆLPER KATTENE

BETÆNK de hjemløse katte

Inges Kattehjem får ingen offentlig støtte og er derfor afhængig af private bidrag.

Inges Kattehjem er godkendt hos Told & Skattestyrelsen efter ligningslovens §8a, stk. 2. - som berettigede til at modtage gaver mv. med fradragsret for giveren.

Endvidere er Inges Kattehjem fritaget for arve- og boafgift. Derfor får kattene glæde af ALLE midlerne fra arv og testamentariske gaver. Vores advokat opretter gratis testamente, hvor Inges Kattehjem tilgodeses.

Advokat Skjalm Von Bülow
Dr. Tværgade 30, 3. sal
1017 København K
Telefon 33 23 10 10

	KVITTERING	GIROINDBETALING	KVITTERING	
Overførsel fra kontonummer 8 7	Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse 658-6600 Inges Kattehjem Ejbydalsvej 260 2600 Glostrup	Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse 658-6600 Inges Kattehjem Ejbydalsvej 260 2600 Glostrup	Beløbsmodtagers kontonummer og betegnelse 658-6600 Inges Kattehjem Ejbydalsvej 260 2600 Glostrup	
Evt. meddelelser vedr. betalingen kan kun anføres i dette felt.	Underskrift ved overførsel fra egen konto	Underskrift ved overførsel fra egen konto	Post Danmarks kvittering	
CPR. NR. _____ (Hvis du ønsker fradrag på selvangivelsen).				
Homebanking m.m. brug kode +01< i stedet for +82<				
Kroner _____ Øre _____	Betalingsdato _____ eller _____	Betales nu _____	Gebyr for indbetaling betales kontant Kroner _____ Øre _____	
Til maskinel aflysning - Undgå venligst at skrive i nedenstående felt	Dag _____ Måned _____ År _____	Sæt X 40305 (03,98) BG 0556-7163		
+82<	+6586600<			

Homebanking: brug kode +01< istedet for +82<

FÅ GODE RÅD OG VEJLEDNING PÅ VORES HJEMMESIDE

Besøg også vores butik og Dansk Katte-Register

Se sidste nyt og "hold dig opdateret"

SIDSTE
NYT

INGES-KATTEHJEM.DK

INGES KATTEHJEM

Ved adresseændring: Skriv venligst den gamle adresse og postnr. på linjen herunder.

Jeg bestiller hermed:

— stk. "Til- og fra-kort" 30,-
8 stk. kr.

— stk. Bogen om katten 30,-
kr.

— stk. "Levende dyr" (dørmarke) 10,-
kr.

Armbånd: I LOVE CATS
— stk. Gul kr. 30,-
— stk. Blå kr. 30,-

— ark **Konvolutmærker** (10 x 50 cm)
(24 stk. gule med sort tryk)
kr. 10,-

— ass. **Postkort**
10 stk. kr. 40,-

— ass. **Julekort**
5 dbl. m. kuvert kr. 40,-

Girokort

Telefon: 44 85 35 55
Mandag - fredag kl. 10-17

Åbningstid på Kattehjemmet:
Mandag - fredag kl. 14-18
Søndag kl. 11-14

KAT SLÆBT EFTER BIL

Endnu en gang er en modbydelig skæbne overgået en lille, forsvarsløs kat

Morgenen den 22. maj i år mødte der en butiksejer fra Padborg et skrækkeligt syn, da han var på vej for at åbne sin forretning.

Foran hans dør lå en død kat - skamferet til ukendelighed: Kattens underkæbe, en del af overkæben, forsiden af begge bagben, den højre lårknogle og hele bugen var slidt fuldkommen bort. Om halsen havde den et 2 1/2 meter langt nylonreb.

Butiksejeren kontaktede med det samme politiet, som desværre måtte konstatere, at katten efter al sandsynlighed var blevet slæbt over en længere afstand efter en bil - og at der næppe var tale om et uheld!

”Hvis en kat har ligget og gemt sig i motoren eller på dækket uden førerens vidne, vil katten blive slynget ud af bilen og kørt over, når bilen starter. Det er ikke sket i det her til-

fælde, og derfor formoder vi, at katten er blevet slæbt efter en bil med vilje”, fastslår Helle Lundberg fra Syd- og Sønderjyllands Politi.

På Inge Kattehjem stiller vi os selv spørgsmålet: Hvor længe kan dette vanvid fortsætte? Hvad er det for mennesker, som udsætter små dyr for den slags bestialske pinsler?

For dyrevenner er det komplet uforståeligt, hvad der driver en person til at binde et kanonslag på maven af en killing, udsulte en hund, til den ikke

længere kan stå oprejst, eller ødelægge skeden på en hoppe med en kniv. Men vi hører og ser, at grusomheder som disse - og alt for mange andre - dagligt finder sted.

Derfor er det så vigtigt, at vi bliver ved med at arbejde for et stærkere dyreværn, som står dyrene bi, når det gælder, og som er med til at fælde forbryderne, så der ikke kommer flere ofre.

[Læs mere på vores hjemmeside.](#)

Landets katte

Tanker fra en landejendom

”

Der er så dejligt ude på landet, hvor naturen i sommermånederne viser sig fra sin aller-smukkeste side.

Anderledes ser det ud bag facaden mange steder, og endnu en gang er tragedien hændt: To katte blev efterladt på en ejendom, da ejeren ikke ville have dem med til sit nye bosted. Et par dejlige katte: Den ældste havde været sammen med sin ejer i otte år, og den yngste var dens afkom.

Kattene havde aldrig levet nogen luksustilværelse, hvor de var elskede og værdsatte. De var der bare, og levede mest af tilfældige madrester. Ofte rendte de forvildede rundt ved huset, når ejeren tilsyneladende var bortrejst, men de forblev trofaste og var tilknyttet stalden. Den ældste kat var meget tillidsfuld og talende.

Begge dyr klarede vinteren, og i april måned i år flyttede ejeren og efterlod kattene. Derfor startede jeg med at fodre dem hver dag på et bestemt tidspunkt, og de sad troligt og ventede på mig. Samtidig forsøgte jeg at formidle dem til nye hjem, men desværre uden resultat.

I længden var det en uholdbar situation: Hvad ville der ske med kattene, når en ny ejer flyttede ind? Hvad med de killinger, som sikkert ville blive født i løbet af sommeren? Hvad hvis kattene blev syge? Og hvordan med den kommende vinter? Kort sagt: Ville de to efterladte katte få et værdigt liv?

Ejeren stod fast på, at kattene bare kunne finde et andet sted at være - uagtet at der ikke er ret mange muligheder her omkring. Alle ejendomme er beboet af hunde, og min erfaring fortæller mig, at katte sjældent søger til sådanne huse. Min mand og jeg har selv to skønne tilløbende katte, som vi har taget til os, efter vores hund gik bort.

Jeg så ingen anden mulighed end at køre de to katte til vores dyrlæge i Hedensted og få dem aflivet på human vis. Jeg ville meget gerne have været denne situation foruden, eftersom det handler om svigt, når man bare rejser fra sine dyr. Hvordan kan mennesker svigte det ansvar, som uvilkårligt følger med, når man har taget et eller flere dyr til sig? Det er mig ubegribeligt.

Jeg skriver dette brev, da jeg savner større opmærksomhed på de mange katte, som hvert år bliver efterladt i de danske landområder. Hvorfor kan man ikke råbe folk op? Vi skriver 2008, og vi bedøver os selv i ligegyldigt overforbrug i et forkælet velfærdssamfund - men det rækker åbenbart ikke til at tage vare på de dyr, vi har gjort til vores tamdyr. Det er beskæmmende og foruroligende.

Hvad angår landets katte, skal der så lidt til: Kan man ikke have sit dyr med sig, må man enten formidle det videre, eller lade det sove ind hos en dyrlæge. Et dyr beder om så lidt, og derfor bør det være ligetil at gøre det rigtige i forhold til det ansvar, man allerede har påtaget sig, da man anskaffede dyret.

”

Helen Albertsen

7140 Stouby

ALENE PÅ LANDET

Helen Albertsens brev på modstående side må berøre de fleste læsere dybt. På Inges Kattehem er vi udmærket bekendte med landområdernes efterladte katte, og vi stiller os selv og jer spørgsmålet - hvad kan vi gøre?

Land og by:

At mennesker med en særdeles flosset moral kasserer dyr efter forgodtbefindende, kommer næppe som nogen overraskelse. Man hører mest om byernes vildtlevende katte, som strejfer rundt i baggårdene og lægger deres killinger nær opgange og færdselsårer.

Omvendt har en del mennesker indtryk af, at kattene på landet fører en idylisk tilværelse, som levner dem mulighed for at leve det søde katteliv med jagt, dufte, leg og en slentretur langs markerne.

De fleste folk ved, at herreløse katte ikke kan klare sig alene i byerne, og dersom de ligeledes irriterer menneskene omkring sig, er der relativt stort fokus på at få dem indfanget.

Misforståelse:

Ganske anderledes er det fat med landets katte; her begår alt for mange den fejltagelse at tro, at kattene kan overleve ved hjælp af naturlige fødekilder og instinkter. Det er derfor strengt nødvendigt

at slå fast, at en kat umuligt kan klare sig på egen hånd i den danske natur. Tamkatten er domesticeret, hvilket vil sige, at den gennem tusinder af år er tilvænnet menneskers opmærksomhed og beskyttelse. Får katten ikke disse behov dækket af os, vil den efterhånden gå til grunde af sult og sygdom.

Mishandling:

Når man begriber, hvor ussel en skæbne ejeren dømmer sin forladte kat til, forstår man, at det drejer sig om ren og skær mishandling. Således er der uden tvivl tale om et brud på Dyreværnslovens § 2:

”Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.”

Hvad gør jeg?

Siden det er et decideret brud på Dyreværnsloven at mishandle en kat ved at lade den

i stikken, når man flytter, kan den tidligere ejer i princippet retsforfølges. Dette sker dog sjældent, eftersom myndighederne virker til at have for få ressourcer, når det drejer sig om dyreværnsager.

Som bekymret borger er der således ikke altid retfærd at hente hos politi og domstol, og derfor er det op til alle dyrevenner at råbe vagt i gevær, når dyr efterlades af hensynsløse mennesker.

Helens brev tjener som det gode eksempel: Vedbliv at kontakte ejeren (nævn at hvad han eller hun gør er ulovligt!), forsøg derefter at formidle dyrene, hvis de egner sig - og fungerer intet af dette, så få fat i en dyrlæge, som kan udfri dyrene fra deres lidelser.

Vi skal fortsætte med at gøre myndighederne opmærksomme på deres ansvar overfor de mange dyr, som fortjener en bedre skæbne. Så tøv ikke med at kontakte dit lokale politi, hvis du mistænker, at en kat er blevet efterladt. De SKAL lytte!

AF FRANSISKA ANDERSEN

KATTEN I SORG

Ingen dyreven er i tvivl om, at en kat har et følelsesliv, som er ganske lig et menneskes: Katten giver udtryk for at føle både glæde, frygt, jalousi og mishag, og den er ofte ferm til at gøre opmærksom på sine følelser. Dog kan det forholde sig anderledes med en sørgende kat. Hvad skal man være opmærksom på? **Læs mere her:**

Vi ved, at mennesker i sorg reagerer meget forskelligt: Nogle lukker sig inde og skyr dagslyset, andre holder sig utrætteligt i gang med en masse projekter, mens atter andre virker forholdsvis upåvirkede.

Til sammenligning findes der heller ingen tommelfingerregel for, hvordan sorgforløbet typisk udspiller sig, når en lille kats tilværelse bliver vendt på hovedet. Alligevel må vi konstatere, at visse situationer ofte vil hensætte katten i en tilstand af sorg - og disse er:

- Tabet af et andet dyr i husstanden ved død eller bortskaffelse.
- Når et eller flere mennesker forsvinder; f.eks. ved skilsmisse.
- Ved ejerskifte og nyt hjem.
- Når ejeren dør.
- Drastiske forandringer i hjemmet - eksempelvis familieforøgelse eller ombygning.
- Hvis katten i en periode lades meget alene og bliver ensom.

Overordnet kan man hævde, at hvad der kan stresser katten, ligeledes vil kunne bringe den sorg. Som tidligere nævnt findes der næppe en tjekliste, man kan benytte sig af, hvis man mistænker, at en kat sørger. Men der findes enkelte adfærdsmæssige ændringer, som giver et fingerpej om, at noget ikke er, som det skal være. Tager man udgangspunkt i de førnævnte situationer, bør man være opmærksom på følgende:

- Katten spiser mindre, end den plejer.
- Katten trækker sig bort fra sin familie og gemmer sig måske.
- Hvad katten før har syntes var sjovt, interesserer den ikke længere.
- Katten er ekstra kontakt søgende og hyler højt - muligvis også om natten.
- Pelsen er mat, og øjnene har mistet deres spil.
- Katten er destruktiv og ødelægger ting, den ikke plejer at tage notits af.
- Katten har svært ved at være alene hjemme.

Ovenstående eksempler kan alle være symptomer på, at man står med en sørgende kat. Lad os undersøge, hvad man kan stille op, hvis man mistænker, at ens kat er i sorg:

Et andet dyr har forladt hjemmet:

Dyr er ofte nært knyttede til hinanden - også selvom de ikke virker synderligt kærlige i hinandens nærvær. Derfor er det almindeligt, at den tilbageværende kat vil sørge over tabet af sin makker.

Det er en nærliggende tanke, at man må skynde sig at anskaffe en ny kammerat til sin kat. Katte er selskabelige dyr, og siden ens kat har været vant til selskab, vil den sandsynligvis blive ensom foruden.

Dog bør man betænke sig og se tiden an, hvis man har en gammel kat, da ældre katten har sværere ved at omstille sig - også til nye venner.

Opbrud i familien:

Når familiens sammensætning ændrer sig, påvirker det uvilkårligt dens dyrehold. Typisk vil man opleve, at en kat bliver ulykkelig, når et familiemedlem pludselig ikke befinder sig i hjemmet længere - hvilket er typisk ved f.eks. skilsmisse

Sørg for at katten har rolige omgivelser, og lad den få den fred, den har brug for. Det tager tid, før den har vænnet sig til, at der mangler en eller flere vigtige personer i dens daglige liv. Få katten til at føle sig tryk.

Familieforøgelse:

Det kan være særdeles stressfuldt for en kat, når der kommer en lille ny i familien. Typisk vil man umiddelbart efter fødslen ikke kunne afse meget tid til katten, og således kan man sagtens opleve, at den bliver jaloux på babyen og derfor vanskelig eller deprimeret. Husk at tage jer af katten, selvom tiden er knap. Den er ganske vist ikke nogen baby, men den har alligevel brug for at fornemme, at dens familie stadigvæk værdsætter den.

Katten skifter ejer:

Man kan uden videre sætte sig ind i, hvor voldsomt det må virke på en kat, når den bliver fjernet fra sine vante omgivelser og samtidig skal forholde sig til fremmede mennesker. Der er derfor intet at sige til, at mange katte reagerer kraftigt på at få et nyt hjem.

Det er helt essentielt, at katten holdes på et begrænset område de første døgn, hvor den kan vænne sig til nye lyde og lugte. Giv den behersket opmærksomhed og masser af ro, og sørg for at tage tingene i dens tempo. Klik dig ind på vores hjemmeside for flere gode råd om, hvordan man bedst muligt gør en kat tryk i sit nye hjem.

Ejeren er gået bort:

Når en kat mister sin ejer på denne måde, findes der ofte mennesker i dens nærhed, som er bevidste om dens eksistens. Alligevel bliver mange katte efterladt rendende forvildede omkring i området, fordi ingen tager hånd om dyrene i for-

bindelse med et dødsfald. En sådan kat vil ofte være fuld af stor fortvivelse, og det kræver både tålmodighed og indsigt at få den på ret køl igen.

Den ensomme kat:

Ulykkeligst af alle er dog den ensomme kat, som aldeles overladt til sig selv enten strejfer hvileløst rundt på brosten såvel som græsgange, eller sidder forladt og stirrer ud af et vindue dag efter dag.

Katte er sociale væsener, som har behov for nærvær og tryk for at kunne trives, og at holde en kat, man reelt ikke tager sig af, er en modbydelig handling. Sådanne dyr bliver efterhånden menneskesky og forvirrede, og har katten gen-

nem længere tid levet isoleret, kan den være så skadet på sin sjæl, at den aldrig vil kunne leve som familiekat igen.

Sorg tager tid:

Fælles for sorgramte katte er, at man hjælper dem bedst ved at have føling med deres

” Med tålmodighed, forståelse og kærlighed kommer man uden tvivl længst ”

EN VEN I NØDEN ER ALLE DYRS RET

Axel Erik Sørensen er uddannet murer og har sin egen virksomhed i Hvidovre. Men de fleste kender ham sikkert bedre som "Sheriffen"; en glødende forkæmper for dyrs rettigheder og formand for foreningen Alle Dyrs Ret. Inges Kattehjem har mødt Axel til en samtale om sejre, tragedier og et ønske om en bedre fremtid for Danmarks udsatte dyr.

Hvor længe har du været aktiv inden for dyreværn? Og hvorfor stammer din interesse?

"Jeg har beskæftiget mig med dyreværn siden 1975. Jeg er gårdejersøn, så jeg er vokset op blandt mange forskellige dyr. Desuden var en af mine folkeskolelærere Leo Novrup, som har skrevet mange bøger om dyr."

Kan du huske, hvad der blev startskuddet til din lange karriere?

"Eftersom jeg havde en naturlig interesse i dyr og deres velbefindende, fulgte jeg med i avisen, hver gang et nyt tilfælde af vanrøgt var i pressens søgelys. Efterhånden undrede jeg mig mere og mere over, at man næsten aldrig hørte om det videre forløb, efter mishandlingen var opdaget. Hvad skete der siden hen med de mange dyr? Var der slet ikke nogen, som interesserede sig for det? For jeg gjorde! Jeg besluttede,

at jeg fremover ville holde et vågent øje med, at de sager, jeg stødte på, blev håndteret på bedst mulig vis. Og det har jeg gjort lige siden; som aktiv og formand i diverse foreninger og projekter for dyrenes tarv.

Er der forskel på dengang og nu? Er mishandlingen af dyr blevet grovere?

"Ja, ingen tvivl om det! Og dyremishandling foregår i alle samfundslag. Mange tror sikkert, at kun socialt udsatte og syge mennesker kan finde på den slags. Men det kan ligeså godt være advokaten eller lægen, der tæver sin hund. Jeg er overbevist om, at årsagen skal findes i opdragelsen – eller manglen på samme. Hvis man ikke lærer om kærlighed og respekt, mens man er lille, vokser man op uden omtanke og medfølelse for andre – og det gælder også dyr.

Fortæl os om en sag, du har arbejdet på, som har givet pote.

"Der er heldigvis mange. For nogle år siden opdagede jeg, at en del regler ikke blev overholdt i en zoologisk have: F.eks. manglede der sandområder til lamaerne, de kunne køle sig i, og grisene drak af det vand, som blev brugt til at vaske æslernes sår efter insektbid. I første omgang fik jeg besked på, at der ikke var noget galt – men jeg var stædig, og til sidst blev alle forhold bragt i orden med både kommune, politi og kredsdyrlæge. Bl.a. blev der tilknyttet en fast tilkaldevagt. Dyrene lever under de rette betingelser i dag, og det er jeg utroligt glad for. Så føler man, at man har gjort en forskel."

Hvilke opgaver arbejder du på i øjeblikket?

"Jeg har altid noget på tapetet; både som formand for Alle Dyrs Ret og som engageret privatperson. Det sidste halve år har sagen fra Amager Fælled, I skrev om i sidste blad, fyldt meget. Det var jo mig, som havde taget de billeder, I bragte. Jeg følger udviklingen nøje. Det er en meget kompliceret sag, som

kræver stor bevågenhed fra alle involverede parter.”

Hvilke ønsker har du for de danske dyrs fremtid?

”At der handles hurtigere og mere effektivt, når man opdager, at noget ikke er, som det bør være. God kommunikation mellem dyreværnsforeninger og myndigheder er et must. Jeg har i seks år samlet underskrifter med henblik på at få etableret et dyrepoliti og er oppe på 70.000 – så der er heldigvis god opbakning i befolkningen. Det er mit håb, at dyrs lidelser vil blive taget ligeså alvorligt som menneskers af både almindelige borgere og af myndighederne. Før det sker, tror jeg ikke, vi rigtigt kommer videre.”

EN KILLINGS VÆRD - DEL 2

Da vi i sidste nummer forlod den herreløse killing Mads, var han fuldkommen overladt til sin egen skæbne. Mennesket havde dræbt hans søskende, men han havde formået at slippe væk, og tynget af sult og sorg vandrede han hveløst omkring – udsat og sårbar i den danske natur...

Jeg mistede hurtigt fornemmelsen af tid og sted. I det omklamrende mørke, som efterhånden havde lagt sig tungt over omgivelserne og udvisket alle kendte konturer og indtryk, kunne jeg intet se, og jeg måtte forlade mig på mine andre sanser. Forsigtigt følte jeg mig frem i en verden så sort som sorgen i mit indre.

Med ét blev jeg revet ud af min mentale døs: En hund gav hals foruroligende tæt ved, og at dømme ud fra klangen af dens gøen, måtte der være tale om et stort og kraftigt dyr. Hjertet sprang op i halsen på mig, og jeg forsøgte at vurdere, om det ville tjene mig bedst at blive, hvor jeg var, eller forsøge at flygte.

I min tilstand af udmattelse besluttede jeg mig for at blive. Atter fandt jeg mig selv trykkende mig mod jorden, mens jeg uden større held prøvede at få min vejrtrækning under kontrol. Jeg kunne høre hunden nærme sig; den snusede sig frem mellem de høje græsstrå, og den havde tydeligvis færtet af noget. Af mig?

Jeg kunne umuligt blive liggende længere. Jeg satte af i et kraftspring og galoperede i vildelse bort fra den retning, i hvilken hunden befandt sig. Til min fortvivlelse brød hunden ud i et gennemtrængende hyl, og jeg vidste, at den var på sporet af mig. Blade og kviste hvirvlede omkring mig, mens jeg i blinde løb alt, hvad mine trætte ben kunne bære mig.

Pludselig jog en skærende smerte gennem mit højre bagben, hvilket brat afsluttede min flugt, og jeg faldt forover og skrabede mit ansigt mod den hårde jord. Jeg fornemmede, at hunden hastigt vandt ind på mig, og jeg nærrede ingen tvivl om, at den var bekendt med min position. Jeg lå i det forstemmende mørke, som jeg var faldet: Udmattet, beskidt og forslået. Og jeg affandt mig

med den skæbne, som virkede så uundgæelig. Jeg var ligeglad: Mine søskende var taget fra mig, og med dem var meningen med min tilværelse forsvundet på søens dybe bund.

”Sikke du jager, du lille. Jeg kan jo umuligt følge med dig!” Den store hund lagde sig prustende i græsset ved min side og sagde så: ”Ja, det er ikke sådan med det gamle skrog; jeg er jo mest vant til at ligge for Fridas fødder foran kaminen og blive kløet bag ørerne. At løbe killinger op er ikke noget, jeg er i træning til, ser du nok.” Hunden gispede mellem ordene, og jeg fornemmede sveden emme fra dens pels i mørket.

Jeg indså, at hunden ikke var min fjende, men i forståelsen af, at den omtalte et menneske, løb det mig koldt ned ad ryggen. ”Et menneske slog mine søskende ihjel”, udbrød jeg. ”Hvordan kan du tale med så stor varme om et menneske?”

”Mange mennesker er vores fjender”, fortalte hunden.

”Men nogle af dem holder af os, behandler vores sygdomme, og giver os gode og trygge hjem, hvor vi får mad og kærlighed. For mange år siden hentede Frida mig på et internat, da jeg havde opgivet alt håb om et godt liv – men det har hun sandelig givet mig. Jeg løb faktisk efter dig, fordi jeg ved, at Frida savner at forkæle en lille fyr som dig – og du så jo ikke just ud til at have et hjem, din lille pelsbold.” Hunden smilede og slikkede mig i den ene side af ansigtet med sin varme tunge. ”Jeg hedder forresten Bella. Hvis du følger med mig, så skal du bare se løjer.”

Det virker, som var det i går, jeg træt og øm humpede med gamle Bella hjem til hendes menneske. Og Bella havde talt sandt: Frida tog imod mig med åbne arme, plejede mine

skrammer og kræsedede om mig, så jeg blev helt ør af lykke. Jeg havde naturligvis mine forbehold, men Frida beviste hver eneste dag for mig, at jeg i hendes øjne var præcis det værd, som enhver killing bør være: Den hele verden i et kærligt stryg over de store ører og et varmt kram om den lille, klodsede krop. Jeg ønsker for alle mine brødre og søstre, at de må opleve verden så god og rar, som jeg har. For det fortjener de.

AF FRANSISKA ANDERSEN

VIGTIGE ADRESSER

HOVEDAFDELING
INGES KATTEHJEM
EJBYDALSVej 260
2600 GLOSTRUP

KATTEHJEM OG PENSION
HAR ÅBENT
MAN-FREDAG KL. 14-18
SØNDAG KL. 11-14

TELEFON Tid
MAN-FREDAG KL. 10-17
TELEFON 44 85 35 55
FAX 44 92 22 55

E-MAIL
ik@inges-kattehjem.dk
(DES VÆRRE KAN VI IKKE BESVARE
SPØRGSMÅL VIA E-MAIL)
HJEMMESIDE
www.inges-kattehjem.dk

DANSK KATTE-REGISTER
DØGNVAGT 44 92 91 90
WWW.DANSK-KATTEREGISTER.DK
SMS-SERVICE 22 54 73 18

LOKALAFDELINGER
INGES KATTEHJEM ODENSE
Sdr. Boulevard 83
5000 Odense C
Telefon 70 20 35 55

INGES KATTEHJEM NÆSTVED
Kalbyrisvej 160
4700 Næstved
Telefon 70 20 35 50

INGES KATTEHJEM HORSENS
SILKEBORGVEJ 156, LUND
8700 HORSENS
Telefon 70 20 35 53

FONDENS BESTYRELSE
INGE SØRENSEN
JØRGEN SKÆRBYE PETERSEN
ADVOKAT SKJALM VON BÜLOW

PP

Husk MEDLEMSSKAB - KATTEBLADET

Alle, der er interesseret i Kattehjemmets arbejde, er velkomne som bidragsydere. Der tegnes ikke medlemskab med et fast årligt kontingent, men det overlades helt frit til den enkelte at give et bidrag til Kattehjemmet. Alle bidrag - store såvel som mindre - modtages med samme taknemmelighed. I bladet er indhæftet et indbetalingskort. Dette kan bruges når som helst, man kan afse et beløb. Kattehjemmets blad udsendes 4 gange årligt til samtlige bidragsydere.

KATTEBLADET OG ADRESSERNE - HUSK:

- at melde adresseændring samt nyt telefonnummer skriftligt til Kattehjemmet.
- at bruge samme navn hver gang, hvis I er to med forskelligt navn, der holder bladet sammen.
- at give os besked, hvis I får 2 blade.
- at give bladet videre i stedet for at smide det væk.
- at Kattehjemmet stadig samler på brugte frimærker.

På forhåndtak, kontoret og Inge

NB! BENYT ALTID ABONNEMENTSNR. FRA DET
SENESTE BLAD, DU HAR MODTAGET.

Al henvendelse:
Inges Kattehjem
Ejbydalsvej 260
2600 Glostrup